DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

KOLTAI ÉVA rajza

1988. JANUÁR

ÁRA: 7,50 FT

Szerkesztőségünk egyik szobájának falát képek díszítik. Mindegyiket gyerekek küldték Dörmögőnek. Legtöbben rajzoltak vagy festettek, de gyűjteményünkben akad színes fonalakból, papírdarabkákból, őszi levelekből ragasztott, sőt gombokból varrt képes üzenet is. Valóságos kiállítás.

Ez a két bohóc, például, már legalább három éve virít a falon. Jókedvet áraszt, mint az igazi cirkuszi nevettetők. A harsány öltözék teszi? A mulatságos cipő a gondosan megkötött masnikkal? A mesterséghez illő frizurák? A szándékosan egyformára „mázolt", mégis különböző arcok? A labda-mutatvány bájos ügyetlensége? Talán mindez együtt...

TÁBI KRISZTINA munkája

Dörmögő Dömötör
a Magyar Úttörők
Szövetségének
lapja, 3—7 éves
gyerekeknek
Megjelenik havonta
XXXII. ÉVF. 1. SZ.

Kiadja az Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felelős kiadó: dr. Király G. István Főszerkesztő: Kelemen Sándor
87.0740 Nyomta a Kossuth Nyomda, Budapest, 1987. december. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató

Szerkesztőség: Budapest XI., Orlay u. 4. Levélcím: Budapest, Postafiók 112. 1502 Telefon: 668-457
Kiadóhivatal: Bp., Révay u. 16. 1374 Telefon: 116-660
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlapelőfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215.96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj negyedévre 22,50, félévre 45 Ft, egész évre 90 Ft.
INDEX 25.193 HU-ISSN 0230-1032
A beküldött kéziratokat nem őrizzük meg és nem küldjük vissza.

Belső munkatársak:
Józsa Teréz
olvasószerkesztő,
Kovács Endre
képszerkesztő,
Madár Eszter
levelező,
Bálint Lajosné
szerk. adminisztrátor

WEÖRES SÁNDOR

Újévi köszöntő

*Pulyka melle, malac körme,
liba lába, csőre —
Mit kívánjak mindnyájunknak
az új esztendőre?*

*Tiszta ötös bizonyítványt,
tiszta nyakat, mancsot,
nyárra labdát, fürdőruhát,
télre jó bakancsot.*

*Tavaszra sok rigófüttyöt,
hóvirág harangját,
őszre fehér új kenyeret,
diót, szőlőt, almát.*

*A fiúknak pléh harisnyát,
ördögbőr nadrágot,
a lányoknak tűt és cérnát,
ha mégis kivásott.*

*Hétköznapra erőt, munkát,
ünnepre parádét,
kéményfüstbe disznósonkát,
zsebbe csokoládét.*

*Trombitázó, harsonázó,
gurguló gégét,
vedd az éneket a szádba,
ne ceruza végét.*

*Teljék be a kívánságunk,
mint vízzel a teknő,
mint negyvennyolc kecske lába
százkilencvenkettő.*

...ÓTI KLÁRA rajza

POLGÁR ISTVÁN

Kutya-macska barátság

Macskám feldúltan fut át
a szobán, fúj, elinal —
kaptam egy kölyökkutyát,
ebből gabalyult a baj.

Ha találkoznak, ugat
a kutya, a macska meg
mereszt horgas karmokat,
miákol, morog, remeg.

S hasztalan próbálgatom
gyűlölködéssel teli
két kis kedvenc állatom
összeszelídíteni.

— A cica pajtása vagy —
nyugtatom az egyiket.
S nyugtatom a másikat:
— Bízz kutyámban, megszeret.

Lágyan közelebb vonom
őket egymáshoz, de nem
érzik mozdulatomon,
hogy miben mesterkedem.

Csupa gond anya, apa:
tennünk mit is kellene —
veszélyben macskám nyaka,
veszélyben kutyám szeme.

Hetek múlnak, hónapok,
s aggodalmam egyre nő:
mindig köztük állhatok
mint tiltó s védelmező?...

Ám ajtót nyitva minap,
egy szokásos reggelen,
azt hittem, szemem becsap,
elakadt lélegzetem.

Hívásomat várva, a
lábtörlőn ott ült kutyám,
farka lengett, s a cica
mellette hasalt puhán.

Felocsúdva, boldogan
rohantam be, ők velem...
És azóta béke van,
jól megférünk kis helyen.

STUIBER ZSUZSA rajzai

GALAMBOSI LÁSZLÓ

Malac

Malac farka kunkorodik,
kerítésre csavarodik.
Ágaskodik kis malacom.
Két csikóért odaadom.
Ha a malac csikót érne,
tíz csikót is adnék érte.
Hej, a csikó égre röppen,
nem turkál a szennygödörben.
Turkál-furkál a malacka.
Tanítgatja apja, anyja.
Gyapjas szőrén iszap csordul.
Csalogatják, visszafordul.
Ha a füle nagyon siska,
csavargasd meg, Siska Miska.

HORGAS BÉLA és ÁDÁM

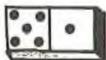
KACIFÁNT

I. KALAND

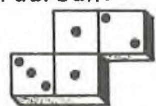
Bemutatom Kacifánt őkelmét, aki a legöregebb manónál is öregebb — vagyis manóbb! Születésnapi tortáján annyi a gyertya, hogy számolgatni is fölösleges, arról nem is szólva, hogy lehetetlen. Az egyik gyertya ugyanis 1 évet, a másik 7 évet, a harmadik pedig 5 évet jelent, de nem lehet tudni, hogy melyik az egyik, a másik és a harmadik, és melyikből hány van éppen. Hagyjuk hát a gyertyákat és az éveket... Elégedjünk meg annyival, hogy Kacifánt nagyon öreg, de nem vén... Ennek az a titka, hogy a mi manónk eseménydús életet él. Egyik kalandból még ki se lép, már ott a másik! S nem éppen veszélytelen egyik sem... Mert mit szólnál

például, ha egyszer, ahogy sétálgatsz az utcán, megjelenne előtted a levegőben, szárnyaival csapkolódva ott teremne előtted egy sárga tollú, piros csőrű madár? Mert Kacifánttal ez történt bizony... Sétált és megjelent előtte, sőt meg is szólította Bonifác, a madár. De micsoda hangon szólt, és mit mondott! Ezt mondta: „Jaj de, hű de éhes vagyok, a teringettét, Kacifánt!" Erre aztán az éppen jelenlévő kék nyúl és piros egér egyszeriben szétszaladnak, de Kacifánt marad és gondolkodik. Azon tűnődik pár pillanatig, hogy most dühösen, támadóan beszél ez a piros csőrű, vagy segítséget kérően? Verést akar vagy barátságot? Hmm... hmm... Mindenesetre, akár támad, akár kér: éhes. És jóllakni sem a veréssel, sem a barátsággal nem lehet. Kacifánt tehát jó mélyen ruhája ráncai közé kotor és előhúz egy frissen sült, finom, illatos krumplit. „Ó, egy sült krumpli!" — rikolt Bonifác. „A kedvencem és ezer éve nem ettem!" Kacifánt elégedetten bólogat, a szétfutott tanúk visszatérnek és más járókelőkkel együtt örülnek Kacifánt és Bonifác barátságának, a kaland szerencsés végének... S íme, mint mondtam volt, érkezik máris az újabb esemény. Méghozzá egy óriás lábon érkezik. Kacifánt ámulva szemléli a meztelen lábat... Kié lehet? És mit akarhat a tulajdonosa? Miért jött éppen erre? Mi lesz ebből az egészből? Megtudjuk majd februárban!

KÁNTOR ZSUZSA

Most olvassunk!

— Most olvassunk! — mondta a Kislány odakuporodva Füfüék kuckója elé. — Megtanítlak benneteket olvasni, figyeljetek!

Azzal felütötte elsős könyvét, és ujjával araszolva a sorok alatt, felolvasott egy szakaszt.

— Nahát, így kell ezt — pillantott fel aztán —, folytassátok! Kezdd el te, Hamil!

Mackócska széttárta a karját:

— Szíves örömest — mondta —, miből áll az, semmiből se áll, tudok én olvasni, csak ez így nagyon lassú valahogy.

— Ez az, ez az! — vakkantott Füfü — nekem is olyan a természetem: mindent gyorsan vagy sehogy!

— Szótagolni kell — mondta a Kislány —, mi az iskolában még mindent szótagolunk, ez a szabály. Így: Fü-fü ku-tya, Ha-mil mac-kó, A-bu e-le-fánt.

Hamil bólintott:

— Nahát, ez a baj, látod — magyarázta —, te gyönyörűen csinálod, jobban nem is lehet, de mi nem így szoktuk. Ezenkívül, már ne is haragudj, én inkább regényeket olvasok.

Füfü meglengette hosszú fülét: én is! Jó, kalandos regényeket! És Abu megjegyezte szerényen, hogy ő az újságot szereti, az újságban is a híreket. Arról például, hogy mi volt a játszótéren. Vagy, hogy mi történt az óvodában.

— Igen, ilyesmit — trombitálta szégyenlősen. — Friss híreket, gyorsan-frissen. Lehet elefántokról is.

A Kislány felállt és keresett nekik a polcról egy nagy, vastag könyvet. Csak úgy hemzsegtek benne a betűk. Sor, sor hátán. Egy fia kép nem volt benne. Széttárta a közepén, odatette elébük:

— Ez jó lesz?

Látszott, meghökkentek egy kicsit. De aztán Hamil kihúzta magát:

— Ez igen! Jó. Olvassam? Kérlek!

Azzal már kezdte is:

„Hideg téli este volt."

És csakugyan, aznap hideg téli este volt. A fűtés akadozott, és a Kislány meg-megborzongott könnyű hálóingében.

„Hideg téli este volt, de a kandallóban pattogott a tűz. Szálltak a szikrák, keringtek, egyik-másik kipattant az ellenzőre."

— Nincs is kandallónk, Hamil. Központi fűtés van nálunk.

A kis sárga mackó a piros pántlikával a nyakában nem zavartatta magát:

— Nincs, de lehetne. Valamikor volt, láttam. Kandalló volt vagy kályha volt... hogy is? Igen, biztos, hogy cserépkályha volt. És míg a két ajtaja nyitva, látszott, hogy lobognak a fahasábok odabent. Olvassam tovább?

SZÁVAY EDIT rajza

— Nem, most folytassa Füfü! — szólt a Kislány szigorúan, akár egy tanító néni, és a lógó fülű nem kérette magát. Olvasott, akár a vízfolyás.

„A cserépkályha előtt kislány kuporog, nézi a tüzet. A kályhaellenzőben tűzpiszkáló lapátok. Kettő van ott, egy hegyes, meg egy lapos végű. Megpiszkálja velük a hamvadó tüzet. Fellángol erre a parázs, pirosra festi a falat..."

Mondta volna még tovább is, de a Kislány Abura mutatott:

— Most te jössz!

— Én inkább újságot...

— Olvasd csak — erősködött a Kislány —, ezt is tudni kell! Mi áll még ott arról a cserépkályháról, amiben ég a tűz?

Abu beletúrta ormányát a könyvbe, beletrombitált, vagyis hogy inkább szipákolt, alig lehetett hallani:

„— ... nagy, piros hegyek, házak, kapuk, udvarok omlanak össze odabent, futnak köztük pálcikaemberkék, egy kapucnis, hosszú kabátos kiválik közülük, éppen mifelénk integet és azt mondja: PÓLIPÁL VARÁZSLÓ VAGYOK, annak, aki hív, piros örömet hozok..."

No, ez érdekes, gondolja a Kislány, ezt elhallgatnám tovább is —, de épp akkor feltűnik neki valami:

— Fordítva van a könyv előttetek. Fordítva a betűk. Ez nem zavar?

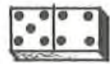
Meghökkennek erre egy kicsit, de Hamil hamar összekapja magát:

— Így is tudunk olvasni. Mi az nekünk? Semmi az nekünk!

— Tudunk mindenhogyan — így Füfü —, persze, azért nem árt, ha te is itt vagy, és együtt gyakorolunk.

Hanem akkor beszól a szomszéd szobából a Kislány mamája: lámpaoltás! Hideg van, be az ágyba, jól húzd magadra a takarót!

Fülig a takaró alatt elmereng még a Kislány — Pólipál varázslóról. Szólt-e még valamit? Találkozik-e még vele valamikor?

Ki kopog?

— Ki kopog?
— A holdsugár!
— Vártunk, vendég! Nyitva minden!
— Szép jóestét, emberek,
jövök ajtón, ablakon!
— Jóestét, holdsugár!
Érezd magad itthon nálunk,
s mondd, igaz-e:
nagyapó azt meséli,
hogy a holdban lány lakik.
Láttad már a Holdleányt?
— Gyakran látom. Láttam ma is.
Igazat szólt nagyapó!

— Milyen ő, a hold leánya?
— Fényes, fehér, bánatos.
— Bánatos? Mert nem szeretik?
Vár valakit? Fél talán?
— Másért szomorú a lány:
egyszer régen,
hogy mikor, már nem emlékszem,
elszakadt a gyöngysora.
— Felfűzzük mi!
— Nem lehet:
a gyöngyök szertegurultak az égen
— Az égen csak csillagokat látok!
— Sziporkázó csillagokból
volt a fényes, égi gyöngysor.
— Ezt nem mondta nagyapó!
— Pedig így volt:
ezt viselte a Holdleány
egyszer, régen a nyakán.
— Szép történet...
Mit tegyünk, hogy ne szomorún
érjen véget?

Fűzhetnénk egy földi gyöngysort:
virágosat, élőt, szépet!
Nézzük a mezítlábi rétet...
Az első gyöngy: csipkebogyó.
A második: vadgyapot.

Piros pipacs! Harangvirág!
Fekete kökény! Vadalma!
Aranyszínű cirok!
Százszorszép! Bazsalikom! Búzavirág!
Fehér rezgő! Gyolcsvirág!
Együtt a rét minden kincse...
Fűzzük sorba...
Pántlikát a két végére...
Most süss ide, holdsugár:
mosolyog a Holdleány!
Mosolygó-szép arcát látjuk,
ha ezután felnézünk az égre.
— Ez már beszéd! Jó éjszakát!
— Jó éjszakát!
A mesének most van vége.

írta és rajzolta: DÖBRENTEY ILDIKÓ

ÖCSI, BÁTYÓ meg A HÓBABA

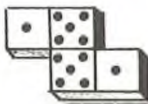

Marék Veronika

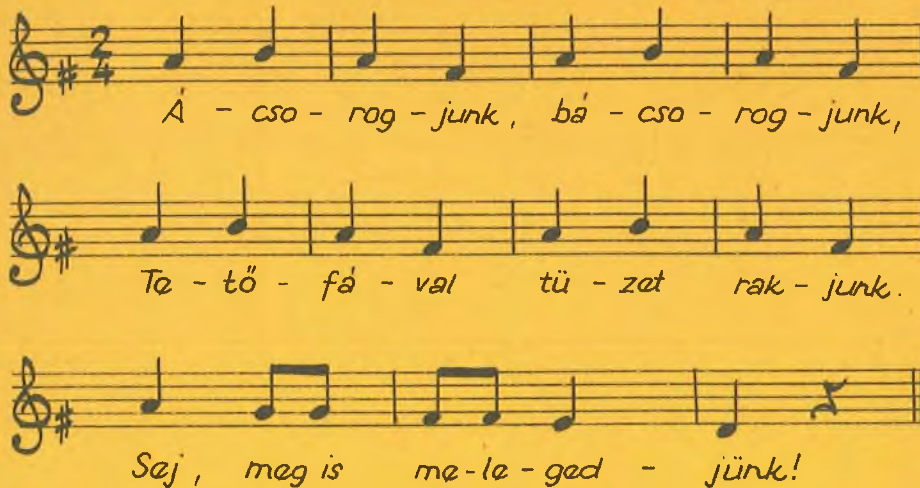
Tűzmanó

KOLTAI ÉVA rajzai

EZ A MELLÉKLET, EMELD KI A LAPBÓL!

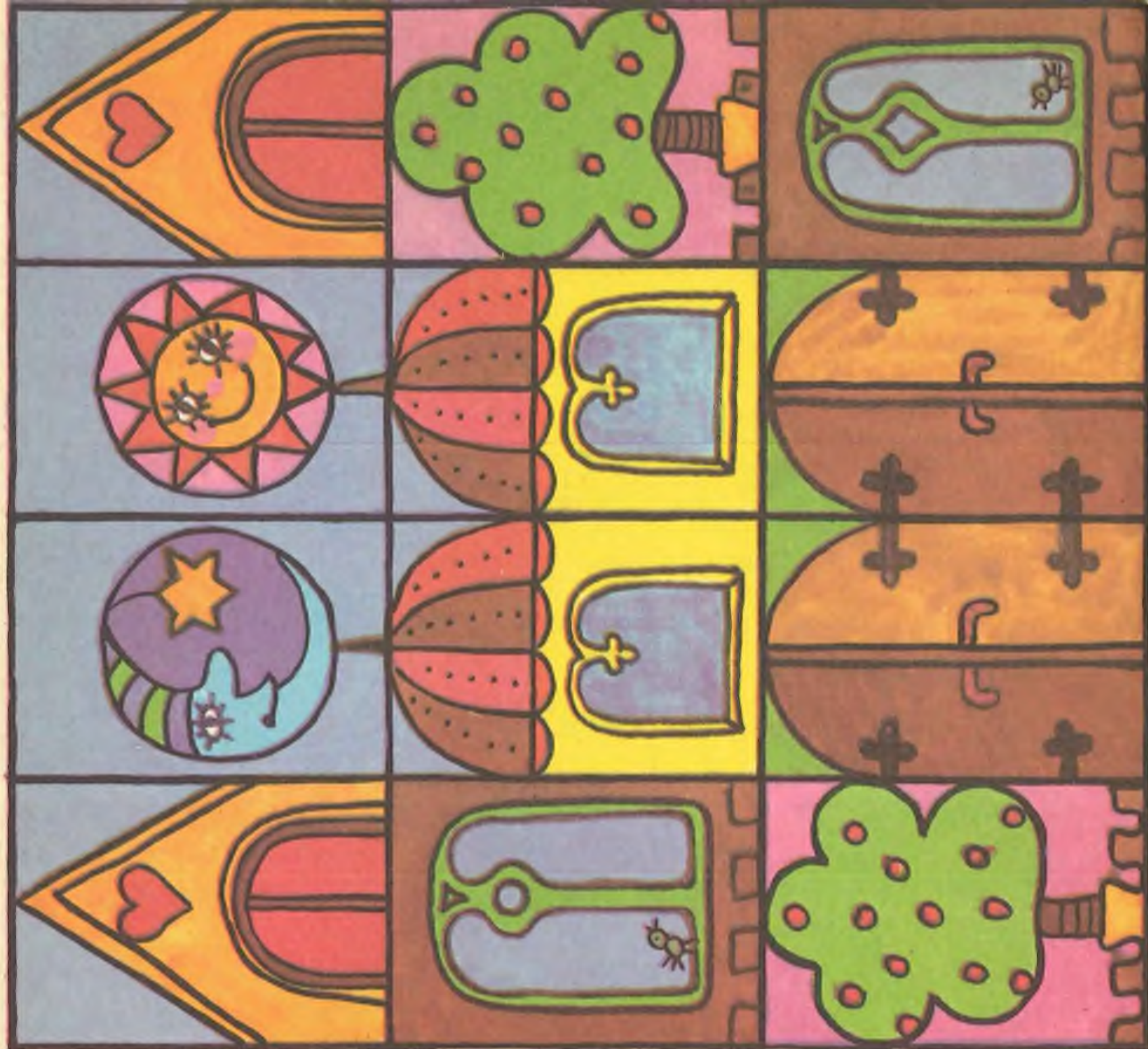
A meleget adó, kedves manó ruháját te díszítsd, színezd kedved szerint! Ha elké szült, a körvonalak mentén vágd ki — kemény kartonra is ráragaszthatod —, kö zépen, hosszában erősítsd meg egy ráragasztott hurkapálcával! Játssz vele ácsor gósat!

Ácsorogjunk...

Középen guggol a Tűzmanó. Valamelyik nyelvgyötrő mondókával kiszámolhatjátok, ki legyen ő. A többiek kézfogással körbejárnak, énekelnek, és az utolsó három ütemre, kezüket előre tartva (mintha melegednének), apró lépésekkel közelednek a kör közepe felé. Amikor a Tűzmanóhoz érnek, a manó új gyereket választ utódjául.

Próbáld meg gyufaszálakból kirakni a játék ritmusát, esetleg dallamát is!

Építs gyufásdoboz-várat Tűzmanónak! Dominózhatsz is gyufásdobozokkal, ha folytatod a képdominó rajzait. Dolgozz füzetcímkékre, s ha egy képpár elkészült, ragaszd egy-egy gyufásdobozra! Hány kép kell összesen a dominóhoz? Lesz-e minden rajznak párja?

MADÁR ESZTER rajza

BEDE ANNA

Ki miben ügyes?

Pók

Fehér fátylat sző a pók,
csodálatos csillogót.
Aki tudja, mi a szép,
összecsapja a kezét.

Finom fátyol, lebegő,
libbenti a levegő.
Elárulom előre:
légyfogó lesz belőle!

Sárkánygyerek várja az apját

A Sárkánygyerekre ráadták a szebbik ruháját, a jobbik cipőjét, Anyja kézen fogta és kikísérték a családfőt a repülőtérre. Elutazott az Apasárkány. Sokáig integettek a teraszról a felszálló gép után, aztán megittak egy kólát a repülőtéri büfében és hazatértek. Ezekben a napokban minden este Apjáról szólt a mese. Elképzelték, hogy most mit csinál éppen, hol tölti az estét, milyen színű fürdőkádat és milyen színű törülközőt kaphatott a szállodában, mit

F. GYŐRFFY ANNA ra

vacsorázott, meleg-e a takarója vagy fázik-e egy kicsit. A Sárkánygyerek legkotnyelesebb feje még azt is megkérdezte minden este, elalvás előtt, hogy Apja vajon megvette-e már az ajándékot, de a jól neveltebb fejek azt mondták erre:

— Ezt nem való kérdezni.

A legkotnyelesebb feje pedig azt válaszolta vissza mindig:

— Én tudom, hogy ezt nem való kérdezni, de én mégiscsak erre vagyok kíváncsi.

S hogy az esti nyugalmat már ne verjék fel a vitával, Édesanyja mindig igazat adott mindegyik fejecskének, és megnyugtatta őket, hogy Apja valamit már biztosan vásárolt.

Hogy hamarabb teljen a várakozás ideje, a Sárkánygyerek új filctollat és rajzfüzetet is kapott. Délutánonként azt rajzolgatta a füzetbe, ami napközben történt vele, s lerajzolta Apját, amint tárgyal, amint dolgozik, amint múzeumot látogat, amint sétál az idegen városban, amint... vásárol.

És az utolsó lapra lerajzolta azt a pillanatot, amikor nagy bőröndöket cipelve Apja újra beszáll a repülőgépbe. Most hazafelé. Ekkorra már nagyon közel volt a hazaérkezés ideje.

Azon a napon sokat dolgoztak. Kitakarították a fürdőszobát, porszívóztak a szobában, virágot vásároltak a piacon. Apja kedvenc ételét főzték meg együtt a konyhában. A szebb tányérokkal terítettek, a szebbik terítőre.

Majdnem elkéstek.

A repülőgép idejében érkezett. Megvárták szépen, míg lepecsételték Apja útlevelét, a száll-

lítószalagon előkerültek a csomagjai. Virággal várták az előcsarnokban. Sárkánygyerek azonnal a nyakába csimpaszkodott, egymás szavába vágtak a fejek, mesélték, mesélték a legfrissebb híreket. A szomszéd macskájáról, a nagymama odaégett süteményéről, a szemeteskocsi új lámpájáról, a barátok legújabb kalandjairól. Szegény Apja alig jutott szóhoz. Anyjáról nem is beszélve. Így értek haza. Mindenkinek jutott ajándék. Sárkánygyerek egész este azzal játszott.

A csokit eltették reggelre.

GYÁRFÁS ENDRE

DÖRMÖGŐÉK

— Kitaláltam, mit vigyünk a
Nyuszikának szülinapra
— mondja Berci. — Gondolom, eg
szép naptáron kapva kapna.

Tizenkét nagy papírlapra
(mindegyik lap: egy-egy hónap)
rajzolgassunk virágokat,
csillagokat, napot, holdat!

— A lapokat összefűzzük
— örül Marci. — S kész a naptár.
Mondhatjuk majd Nyuszikának:
ilyen szépet sosem kaptál.

— Lássunk hozzá — kiált Bori.
Csak hogy olyan nagy a hó...
Úgy érzi a három mackó:
most szánkázni volna jó.

Szánkáznak is délutánig.
— Hű, de késő! Indulnunk kell,
bár az ajándék-naptárral,
szó mi szó, nem készültünk el.

ÉS A NAPTÁR

— Vigyünk mást — szól Berci. — Bocsok!
Akad itt ész, nem is kevés.
Van egy pompás fej káposztánk.
Az legyen a meglepetés!

Szánra szállnak s egykettőre
ott vannak a Nyuszi-laknál.
— Szia, Nyuszkó! Nézd csak, milyen
különleges naptárt kaptál!

Káposztából van az *egész!*
Minden hónap — egy levél.
Leharaphatsz egy levelet,
ha a hónap véget ér.

Hé, hé, Nyuszi! Ne fogyaszd el
ilyen *gyorsan* a naptárad!
Még csak január van, s te már
szeptembert is megrágcsáltad.

Ni csak, elfogyott a naptár...
azazhogy a káposzta.
Azt a rajzos naptárt mégis
elkészítjük holnapra.

SOMORJAI ÉVA *rajzai*

Otthon
van két szörnyeteg.
Az egyik felmászik az asztalra
és mindent ledobál.
A rádiót is üvölteti!
A másik meg kiabál
és szétszórja a játékokat,
de nem pakolja össze soha.
Tudjátok ki az
a két kis szörnyeteg?
Marlon és Max!

(VALENTIN)

A haverom
rávágott
az ujjamra
egy
nagy kővel.
Azért se sírtam!
Most
a körmöm
tiszta kék!

(BENOIT-LIVE)

RÁKOSY ANIKÓ *rajza*

Egyszer
mama azt mondta Briginek:
Szétmegy tőled a feje
a kis Claire-nek!
Máskor meg,
mikor mondtam a mamának,
hogy sok a dolgom,
felkiáltott:
„Felforr az ember
agyvize"
De ne féljetek:
az én agyam jól van.

(CLAIRE — 6 éves)

Eléggé
megfáztam!
Ha legalább
a gyógyszerek
jók lennének!
De az enyémek
olyan rossz ízűek!

(CLAIRE — 5 és fél éves)

A francia gyerekek verseit BENEDEK ILDIKÓ fordította

Mondd gyorsan:

Ülü, bülü, csaptatóra,
Vess szenet a lapítóra!

*

Gyertek, gyertek, gyerekek,
Kását főztem, egyetek!
Addig bizony nem esztek,
míg forgácsot nem szedtek!

Találós kérdés

Fekete bika
vörös nyelvét nyújtogatja.
Mi az? (zűʇ)

Hány igazi (égő) tűz van a rőzselángban?

tűzveszélyes
kitűz
tűzkő
tűzálló
tűzhely
betűz
tűzpiros
tűzdel

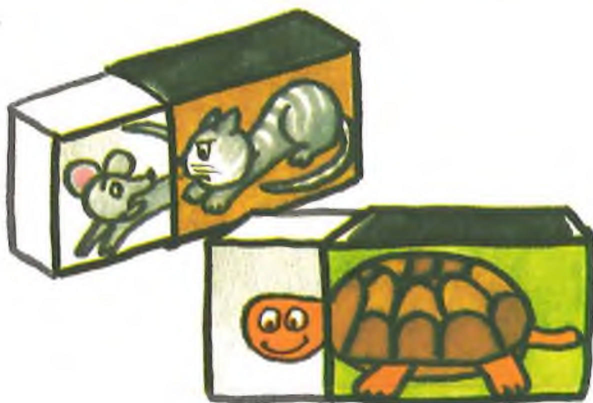

Rajzolj Dörmögőnek egy kályhát, benne annyi piros ponttal (parázzsal), ahány tűzkelléket találtál a képen! Ha láttál már kemencét, azt is lerajzolhatod, hadd melegedjünk.

MADÁR ESZTER rajzai

Szeretsz gyufásdobozzal játszani?

Üres gyufásdoboz, füzetcímke és ceruza kell csak hozzá. A *cica*-egér játékban a gyufacímke helyére cica kerüljön, a doboz kihúzható részére pedig egér! A nagy egérvadászt vagy csupán a fejét egy füzetcímkére rajzold, de vigyázz, ne legyen nagyobb a gyufásdoboznál. Az egeret egyenest a doboz fiókjának külsejére rajzolhatod, de ragasztós címkét is használhatsz. Amint a „szereplők" a helyükre kerültek, kezdődhet a kergetőzés. Ha ki-be húzogatod a gyufa-fiókot, az egér bújócskázik, míg a macska... Hamm! be nem kapja. A *teknősbéka*-játékban a gyufacímke helyére a teknőt, a kihúzható részre a teknősbéka fejét és nyakát rajzold! Amikor ki-be tologatod a skatulya fiókját, a teknősbéka úgy nyújtogatja előre a nyakát és húzódik vissza páncélja fedezékébe, akár az igazi!

Ez a két kép gyufaszálakból készült.

Rakj ki te is hasonlót!

igaz — hamis 1. Mondj igazat a képről!

(Minden második gyufa feje alul van.)

2. Mondj a képről olyat, ami nem igaz (hamis állítás)! *Ezt az állítást küldd be Dörmögőnek!*

Mit mondanak a gyufaszálak?

A kék pöttyel jelölt rejtvényeket a kisebbeknek, a pirossal jelzetteket a nagyobb gyerekeknek szántuk.

Összeállította RICHTERNÉ KROPF ANIKÓ

Fotó: HORVÁTH ZOLTÁN

Melyik terem fán?

Ugye tudod, milyen gyümölcsök fényképét látod? Mindkét gyümölcs nagyon finom, elűzi a fáradtságot, és ha minden nap eszel belőlük, nátha ellen is megvédenek.
Melyik terem fán?
Ha tudsz írni, felelj szavakkal: a felső, az alsó, vagy mindkettő. Ha még nem, akkor rajzolj: ha a felső gyümölcsre gondolsz, egy pici hóembert; ha az alsóra, akkor kettőt; ha meg úgy tudod, mindkét gyümölcs fán terem, három hóemberke rajzát küldd el Dörmögőnek!

Novemberi számunk helyes megfejtése:
A cipők közül a drapp cipő maradt páratlanul, vagyis fél pár lett belőle.
Az öt jármű közül a repülő a leggyorsabb.
A repülő gurul, repül és zúg.
Sok téglalap formájú tárgy van, például ablak, ház, asztal, tolltartó, radír, újság, képeslap, gyufásdoboz.

Jutalmat kaptak:
Bálint Tamás, Budapest
Bundy Eszter, Budapest
Devics Barbara, Budapest
Dömse Eszter, Pécs
Hegyi Kinga, Budapest
Helf Szilárd, Budapest
Huszti Balázs, Budapest
Igari Mihály, Budapest
Kormos Tamás, Miskolc
Lőrincz József, Szerecseny
Miszi Annamária, Érd
Oláh Katalin, Budapest
Patonai Szabolcs, Kecskemét
Péli Gábor, Budapest
Róka Attila, Káptalantóti
Szabó Katalin, Pécs
Szabó Melinda, Füle
Szász Edina, Békéscsaba
Tolnay Nóra, Mezőtúr
Tomó Zsuzsa, Budapest
Tóth Adrienn, Kisújszállás
Raskó Gábor, Szolnok
Wágner Ildikó, Budapest
Wolfgéher Erika, Budapest
Napközi Otthonos Óvoda, Bodrogolaszi
Napközi Otthonos Óvoda, Oltárc
Gagarin Általános Iskola, 1. b osztály, Salgótarján
Gazdag Erzsi raj, Ikervár
Általános Iskola, 1. a osztály, Öskü

Barlangposta

Kedves gyerekek!

Pásztori Cecília már két éve olvasónk. Cili kedves kislány, szeretik az óvodás társai, ezért gyakran meghívják születésnapi délutánokra. Most úgy gondolta, hogy ő hívja meg a barátait egy bolondos mulatságra. Csakhamar kiderült azonban, hogy Cecília anyukája rosszul áll a konyhapénzzel. Ezért hozzánk fordultak tanácsért: mivel láthatnák vendégül a gyerekeket? Gondolom, nem Cecília anyukája az egyetlen, akinek nincs pénze habos süteményekre. Megsúgom, nekünk is akadnak hasonló gondjaink. A bocsok fogainak sem használ a sok sütemény... Nálunk legutóbb Borika mentette meg a helyzetet egy remek ötlettel. Elmesélem.

Borika először vásárolni indult. Megvette a „csiga-lakomához" valókat: kifliket (hogy mennyit, ez a vendégek számától függ), egy üveg uborkát, vajat, (paranyica) sajtot. A drága, feleslegesen hizlaló és fogrongáló szörpök helyett citromot vett. Finom citromos teát főzött a vendégeknek.

MADÁR ESZTER rajzai

Otthon felszeltem a kifliket, ferdén, hogy hosszúkás szeletek legyenek.

Az uborkákat Bori vágta karikákra,

a sajtot Berci.

Marci addig négy részre vágott néhány színes szívószálat.

Ekkor következett az igazi alkotás, a csigák összeállítása! A kifliket megvajaztuk. Minden szelet közepére kis hasítékot vágtunk, beleszúrtunk egy sajtkarikát, ez lett a csiga háza. Két uborkaszeleten átszúrtunk egy-egy szívószálat, ezekből lett a csiga szarva. Mire megjöttek a vendégek, egész csiga-hadsereg sorakozott a tálcán. A siker nem maradt el: vendégeink ujjongtak, a hangulat kitűnő volt habos sütemények nélkül is.

Hasonló vidámságokat kívánok nektek is:

Dörmi anyó

REICH KÁROLY *rajza*

KÁNYÁDI SÁNDOR

Tél

Beállt a Küküllő,
jégpáncél van rajta.
Nagy csönd van, elveszett
egészen a hangja.

A lovát úsztató
nyári kis legényke
korcsolyázni jön most
az arasznyi jégre.

Havasak a fűzfák,
mindenütt csak hó van.
Megcsillan a vén nap
mosolya a hóban.

Jégcsapok díszítik
a megdermedt gátat.
Vacog minden, ám a
halacskák nem fáznak.

A jég alatt versenyt
verseny után tartva,
készülnek a fűzfát
zöldítő tavaszra.